

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

כ' אדר ב' תשפ"ד עלון מס' 462 פרשת צו - פרה

זמני השבת:

עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	17:21	18:34	19:15
רחובות	17:36	18:36	19:12
חיפה	17:28	18:36	19:11
ב"ש	17:38	18:36	19:11
ת"א	17:36	18:36	19:12

בית מרדכי

נ"ש הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

המאמר המרכזי

מאת ראש המוסדות הרב עקיבא יגאל אבן דנאן

קטיגור נעשה סניגור!

ולכן גם לכהן גדול הבא לכפר על כלל ישראל, אסור להיכנס ביוה"כ לקודש הקודשים בבגדי זהב, משום שהזהב מקטרט ומזכיר את עגל הזהב (ראש השנה שם).

מרן החיד"א הקדוש זיע"א (בספרו 'דברים אחדים') שואל שאלה דומה לכך, השייכת לקורבן פסח.

כיצד הקריבו ישראל במצרים את קרבן פסח בשה, הלא היו שקועים במ"ט שערי טומאה, ובודאי שכמה רבבות מישראל עבדו את אלוקי מצרים [כמו שנאמר בהגדה של פסח "מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו במצרים"], ושמה עבדו אף את אותם טלויים המוקרבים לפני ה' לקורבן פסח (שהרי הע"ז במצרים היתה שה-טלה), והאיך יעשה כדבר הזה - והלא אין סניגור הופך לקטגור!?

ומתוך החיד"א זיע"א שמה שנצטוו לקחת שה לקרבן פסח, היה בדוקא שה - כדי לכפר על חטאם בעבודה זרה שהיתה בשה. כמו שביארו חז"ל (שמו"ר בא פרשה טז) את הפסוק "משכו וקחו לכם" - משכו ידיכם מעבודה זרה, "וקחו לכם" - קיחה שהיא תיקון לכם בדבר עוון זה. "צאן" - אשר חטאתם בו - כדי לכפר, "ושחטו הפסח" - אתם בעצמכם, כדי שהתיקון יהיה השלם ביותר, ובכך יפסח ה' על בתיכם וינגוף רק את בתי מצרים.

מדברי המהר"ל ומדברי מרן החיד"א זיע"א לומדים עבור כל אחד מאיתנו, שדוקא המקומות החשוכים והמרוחקים ביותר מקרבת ה', הם בעצמם הדרך והיסוד לתיקון ולקרבת אלוקים - **מקום הקלקול הוא מקום התיקון והקדושה.**

כדברי רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א ('צדקת הצדיק' אות מט) "כל אחד יידע, שבמה שיצרו תוקפו ביותר - הוא כלי מוכן לאותם דברים ביותר להיות נקיים וזכים אצלו. ובדברים שהרבה לפשוע בהם, יידע שהוא כלי מוכן להיות דווקא באותו דבר נקי ובר לבב".

אם כן **היסוד לגאולת מצרים בכל דור**, הוא בהפיכת כל העבודות זרות - שיעבוד לתאוות יצרים ומידות רעות - למקום עבודת ה' - קרבה ודבקות.

**בברכת שבת שלום ומבורך
רוב ברכה ושמחה מעתה ועד עולם**

השבת נקראת 'שבת פרה' משום שבה קוראים במפטיר על טהרת טמאי מתים על ידי פרה אדומה.

הסיבה לכך היא כדברי המשנה ברורה (תרפה ס"ק א) "שכן היה שריפתה במדבר סמוך לניסן כדי להזות בה את ישראל באפר החטאת מיד אחר הקמת המשכן, כדי שיהיו טהורים ויוכלו לעשות הפסח בזמנו **לכך קורין פרשה זו להתפלל לפניו יתברך שגם עלינו יזרוק מים טהורים במהרה.**"

אם כן המציאות של קריאת פרשת פרה לפני חודש ניסן הינה הכנה רוחנית לטהרה הנצרכת לקורבן פסח, מתוך אמונה ותפילה שהקב"ה יטהר אותנו ונזכה להקריב קורבן פסח בזמנו כהלכתו, בירושלים הבנויה בניסן הבא עלינו לטובה.

המהר"ל (בפירושו "גור אריה") **מקשה על ציווי ה' לאהרן:** "קח לך עגל בן בקר" (ויקרא ט"ב), היאך נצטוו אהרן ליטול עגל בכדי לכפר על חטאו במעשה העגל - והלא יש לנו כלל ידוע: ש"אין קטגור נעשה סניגור" (ראש השנה כו א), כלומר במה שנכשלת וחסאת בו, אינך יכול להתכפר על ידיו. ואם כן איך יכול אהרן להביא עגל לכפר על חלקו בעוון העגל, הרי אין לך קטיגור גדול מזה!?

ועוד מקשה במה נשתנה העגל של אהרן מהפרה האדומה, שלגביה נצטוו אהרן שלא הוא יקריבנה אלא בנו, משום היא מזכירה את עוון העגל ואין קטיגור נעשה סניגור?

מתוך המהר"ל שיש לחלק בין **כפרה אישית** על חטא לבין **כפרה כללית**. **בחטא אישי עיקר התיקון לחטא הוא דוקא באותו אופן ובאותו דבר שהיה בו החטא.** ובזה אדרבא יש הכרח שבאותו אופן ממש יהיה התיקון - **קטגור נעשה סניגור!**

אך הבא לכפר על הכלל אסור שיהיה בו שום שייכות או מזכרת עוון מאותו חטא, משום שאין קטיגור נעשה סניגור.

לכן מובן שלכפרתו האישית של אהרן על חטא העגל נצטוו להקריב דוקא עגל, אך לטהרת כלל ישראל מטומאה, המצריכה פרה אדומה, אין אהרן יכול להקריבה שהרי פרה מזכירה את עוון העגל, ואין קטיגור נעשה סניגור.

החיזוק השבועי

כתוב במלחמת עמלק ויאמר משה אל יהושע
בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלֶּחֶם בְּעִמְלֵק מִחַר
אֲנֹכִי נָצַב עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים
בְּיָדִי.

מדוע משה אומר ליהושע שילך להלחם מחר
הרי עמלק בא עכשיו להלחם.

אלא משה מלמד אותנו כאן יסוד עצום לכל

החיים מהי מלחמת עמלק של כל אחד ואחד
מחר היצה"ר אומר לנו נעשה את זה מחר כך
מנסה הוא לדחות את המצוות עד שלא
נעשה אותם כלל.

אומר משה ליהושע אם אתה שומע קול
שאומר לך מחר תלחם תדע שזה מגיע
מעמלק.

בתקופה הזאת כולם מתכוננים לחג הפסח
הממשמש ובא יש לנו כל כך הרבה דברים
לעשות ותמיד ננסה לדחות את מה שאפשר.

אבל התורה מלמדת אותנו ההפך הוא הנכון
וכמאמר החכם **מה שאפשר לעשות היום
תעשה אתמול** יהי רצון שההכנה לפסח
תעבור עלנו ביישוב הדעת ובשמחה.

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: צו - פרה

עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

הלכה למעשה

ספר הרב זצ"ל באחד משעוריו: פעם למדתי שעור בבית-הכנסת "טויג", והיה שם יהודי שתמיד הקשה קשיות גם אם הן לא היו קשורות לנושא הנלמד. יום אחד למדתי הלכות פסח לפני החג, **והסברתי שצריך לבדק ולנקות את הספרים שבהם לומדים כל השנה**, כיון שמצויים בהם פרוורים שמבלי משים נפלו לתוך הספר, ובפרט בסדור שמברכים בו ברכת המזון. אמר לי אותו יהודי: כבוד הרב אומר דברים שאין בהם טעם, כי מה לפרורים ולספרים? אין אלו אלא דברי חסידות בעלמא ותו לא, **וכי מי אוכל פרוו שנמצא בספר?!**

נסיתי להסביר לו שוב את חמרת הענין, אך הדברים לא התישבו על לבו, והמשכתי ללמד נושא אחר. והנה, הגבאי נכנס ובידו מגש ובו עוגיות מצפות בגרעיני משום. אותו יהודי לקח עוגיה ואכל ממנה תוך כדי שמיעת השעור, וגרגיר של משום נפל לו לתוך הספר, ואני שם לב, שהוא מרטיב את קצה אצבעו בלשונו ומדביק את גרגיר השמשום ומגיש את האצבע לפיו.

תוך כדי הגשת האצבע שלו לפה אמרתי לו: מה אתה אוכל?! השתומם אותו יהודי ואמר לי: אני לא אוכל כלום, אמרתי לו תסתכל על היד שלך שיש עליה משום. והנה כמעט הגשתי את גרגיר השמשום לפיו, ממה שנפל מהעוגיה שאתה אוכל. והוא אמר לי: נכון, ומה בכך?

אמרתי לו: עכשו אתה יודע שיכולים להיות בספרים פרוורי חמץ, ומטל עליך לנקות את הספרים לא פחות ממה שאתה מנקה כל דבר אחר בבית. וכל זה נעשה משמים, כדי שכלם ילמדו **שכל הדברים שכתובים בהלכה, הם לא המצאות של חכמים, אלא מציאות**, הלכה למעשה.

(מתוך אביהם של ישראל 5)

חידושים בפרשה

כשהלב בוער, יצר הרע מתקורר!

שבת שלום ילדים יקרים

בפרשה שלנו כתוב: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" התורה חזרה והזכירה פעמים רבות את האש היוקדת במזבח, והזהירה שלא לכבותה. כל מה שנעשה במשכן ובבית המקדש רומז לאדם. והאדם צריך ללמד מכך שאת המצוות עליו לעשות ביקידת אש, בחם ובהתלהבות, ואסור לו להתקרר בעשיתו. ובכך הוא יצליח לגבר על היצר הרע, שדרכו לקרר את האדם בעשית המצוות. לזגמא: כשאדם נכנס לסכה בלילה הראשון של חג הסוכות, יש לו שמחה גדולה, אבל ביום הושענא רבא - בסוף החג, כבר אין הוא מרגיש שמחה מיוחדת.

על כן באה התורה ואומרת לאדם: גם מצוות שאתה רגיל לעשותן עליך להקפיד שהאש לא תכבה. את המצוה תקיים באותה התלהבות ובאותו חשק, כאלו זו הפעם הראשונה.

הדגש כאן על ההתמדה: "אש תמיד תוקד על המזבח". **גם אם התגברת כארי פעם אחת וקמת בזמן לתפלה - תמשיך בזה** - עוד יום ועוד יום! בכך אתה מחזק את הקשר שלך עם הקב"ה, ומראה לו את אהבתך אליו.

ההתמדה היא גוף המצוה וההתלהבות והשמחה בעשית המצוה אלו שנותנים את הטעם המשבח לקיום מצוה.

משל למה הדבר דומה? לאדם שבקש מבנו מים לשתות. אם הבן יביא לו את המים בעצלות - לא יהיה למים טעם וריח, והוא יצטרך שבכלל בקש מים מבנו. אבל אם הבן ירוץ ויביא לו את המים בשמחה ובמהרה, אם יביא לו את המים בכלי נאה ובכבוד, המים גם ירוו את צמאונו וגם יעשו אותו שמח. על עמלק נאמר: "אשר קרף בדרך". רצונו של עמלק הוא לנמק מעם ישראל לקים מצוות; ואם כבר מקימים הם את המצוות - שיעשו זאת בקרירות. לעמת זאת, בתהלים נאמר "וצדיקים ישמחו ועלצו לפני אלקים וישישו בשמחה". הצדיקים ישמחו בקבלת שכר בעולם הבא, וביתר שמחה הם ששים על השכר שמקבלים על שקימו את המצוה בשמחה.

(מבט מנח"ד דברי מרדכי)

חידות

1. לאן הקהיל משה את עם ישראל במעמד קדוש הכהנים?
2. באיזה קרבן מקריבים גם חמץ?
3. מה פרוש המלה תופיני מנחת פתים" עפ"י רש"י?(ו, יד)
4. מה דינו של הנותר מאיל המלואים?
5. איזה קרבן מקרב ראשון כל בקר?
6. מי רשאי לאכל מהמנחה?
7. איזה חלק מקבל כהן שמקריב קרבן עולה?
8. אלו שני דברים מזכרים בפרשה שאסור לאכלם?
9. מי הליבש את אהרן ואת בניו בימי המלואים?

בדיחה

בדואי מהמדבר נכנס לתוך מונית בלונדון. באמצע הנסיעה **ביקש הבדואי**: "תכבה בבקשה את המוזיקה. לפי הדת שלי אסור לשמוע מוזיקה. כי בתקופת הנביא לא היה מוזיקה. ובמיוחד לא היה מוזיקה מודרנית. שזה אב החטאים!" **הנהג** כיבה את המוזיקה ולאחר כמה דקות עצר את הרכב ופתח לבדואי את הדלת. הבדואי צעק: "היי, מה אתה עושה?" **הנהג**: "בתקופת הנביא לא היו מוניות. לך תחכה לגמל!"

נדולים צדיקים

רבי אלימלך מליז'נסק - בעל "הנעם אלימלך"

רבי אלימלך נולד בטיקטין, למשפחה בת ששה ילדים, שהגדול שבהם הוא רבי משלם זוקיא מאניפולי, הידוע יותר בשם ר' זושא. בהשפעת אחיו - ר' זושא מניפולי- נסע אל ר' דב בער [המגיד ממעזריטש] והחל ללמוד יומם ולילה את תורת החסידות למרות מצבו הכספי הדחוק. לאחר פטירת המגיד ממעזריטש מנה למנהיג תנועת החסידות וכן **"הרבי של כל הרבייס"**. התיישב בעירה ליז'נסק (פולין), התפרסם כבעל רוח הקדש הפועל ישועות ורבים שמעו על קדשתו והגיעו לשאל בעצתו ולבקש את ברכתו.

נודע בענותנותו, במדותיו הנעלות ובאהבתו לכל יהודי. מילדות שקד על למוד תורת הנגלה והנסתר ומעט בשנה. יחד עם אחיו ר' זושא ערך תעניות וסגופים ויצא לגלות של 8 שנים במהלכן עברו בין כפרים ועירות, חלקו ליהודים תשמישי קדשה, פעלו להחזרת יהודים ב'תשובה', סבלו גדופים ומכות ובתם שנות הגלות זכו לרוח הקדש. חבורו "נעם אלימלך" הנו ספר יסוד בספרי החסידות. ותפלתו "אדרבה תן בלבנו..." הפכה לשיר תפלה.

נתבקש לישיבה של מעלה בכ"א אדר, ונטמן בליז'נסק. (יום פטירתו הוא גם יום הולדתו של הרב אליהו זצ"ק)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מנשה בן חביבה ז"ל	משה בן לולו ז"ל	לארי רפאל בן שרה יונה ז"ל	משה יוסף בן צינה ואליהו ז"ל	עליזה בת חנה ועקב ז"ל	יוסף בן כמיסה ז"ל	ישעיהו זליג בן משה ז"ל	מיכאל בן אלכסנדר ז"ל	ישראל מכלוף רפאל סבג בן אליהו ושרה ז"ל	יצחק זכאי בן סלמן שלמה ושינה שושנה ז"ל

עטרת תפארת

העלון מוקדש

לרפואת צילה בת ערים

לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה

אורייתא הפרשה מזווית נשית

למה צריך זריזות בהקרבת קרבן עולה

לא נכתב בתורה על קרבן העולה שהוא מכפר על עבירה מסוימת. בכל זאת, למה מקריבים קרבן עולה?

רש"י מביא את דברי חכמים שאמרו כי קרבן עולה בא לכפר על מצוות עשה שאדם היה צריך לעשות ולא עשה. או על עבירה שאדם עבר והיה יכול לכפר עליה באמצעות עשייה ולא עשה.

חוסר עשייה הוא סוג של עצלות שנתקן באמצעות זריזות. לכן צריך לצוות במצווה זו של קרבן עולה על זריזות. כי זה באמת התיקון הגדול של האדם המקריב את קרבן העולה. אם היה זריז ועושה מה שצריך לעשות - לא היה צריך להביא קרבן עולה. לכן גם הכהנים מצווים על זריזות - כדי שילמדו מהם בני ישראל המקריבים את קרבנם את מידת הזריזות.

היום שאין לנו קורבן לכפר ולא מזבח, נותר לנו ללמוד על עצם הקורבנות ומטרתן, וע"י כך לשפר את מעשינו. ידוע המשפט: "זמן שווה כסף" - שמשמעו גם, אבידת זמן = אבידת כסף.

הזמן הוא משאב יקר שלא ניתן להחזרה, ולא עוד, אלא שימוש לא מושכל בזמן עלול לגרום לאותו אדם הפסד, בממון או בשאר עניינים. באה התורה ומלמדת כל אדם מישראל לחוס על זמנו ועל הונו, ולנצלו להוספת טוב בעולם ע"י קיום מצוות ה'.

(מעובד מתוך "אביהם של ישראל על התורה")

הפרשה פותחת במילים "צו את אהרון ואת בניו לאמור", וכתב על כך רש"י משם חז"ל: "אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות. אמר רבי שמעון: ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס".

זה תמוה שכן כשקוראים את הדברים הללו מיד עולה שאלה: האם אהרון הכהן או בניו צריכים לזירוז? האם חוששים הם לחסרון כיס?

אם היה מדובר בבני-אדם רגילים, או אפילו אם היה מדובר בכהנים רגילים, ניחא. אבל הדברים נאמרים לגבי אהרון הכהן ובניו קדושי עליו. ובכלל, מה שייך כאן חסרון כיס? והלא כשאהרון ובניו מקריבים את קרבן העולה, אין להם שום חסרון כיס. חסרון הכיס הוא של המקריב, ועל הכהנים רק להקריב את הקרבן.

אלא שהסבירו המפרשים, כי בעולה יש בכל זאת הפסד מסוים לכהן, כי הרי בחטאת ובאשם היה לכהנים בשר שנשתייר להם מהקרבן, ואפשר לומר שזה נותן להם מרץ להתעסק בקרבנות אלו. אבל עולה היא עולה כליל לה, ואין לכהן בשר בקרבן זה אלא העור. משמע יש לו הפסד.

אך גם על כך יש לשאול, האם הפסד זה נקרא חסרון כיס? לכל היותר ניתן לומר כי זו היא מניעת רווח. ושוב, האם באהרון הכהן יש מקום לחשוד שיחשוש להפסד רווח ובשל כך לא יעשה את העולה בזריזות?

תאמר לבית יעקב

ש"ת שהופנו למרח הרב בנושאי הבית היהודי

שאלה: אלו הכנות נוספות יש לעשות לפני שבת?

תשובה: מצווה לרחוץ בערב שבת לכבוד שבת. ומובא בגמרא שבת "דאמר רב יהודה אמר רב: כך היה מנהגו של רבי יהודה בר אלעאי, ערב שבת מביאים לו עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו, ומתעטף, ויושב בסדינין המצויצין ודומה למלאך ד' צבאות".

יש אומרים שמצווה לרחוץ לכבוד שבת דוקא ביום שישי, כדי שיהא ניכר שהרחיצה היא לכבוד שבת. וי"א שבימי שישי הקצרים וכדו' אפשר להקדים ולהתרחץ ביום חמישי או בליל שישי. (הדבר מצוי בימי החורף שהימים קצרים, ויש שמתרחצים או רוחצים את ילדיהם ביום חמישי).

להלכה: טוב לרחוץ כל גופו ביום ו' אחר חצות היום.

אם אי אפשר לרחוץ גופו ביום שישי אחר חצות - ירחץ כל גופו ביום שישי או בליל שישי או ביום חמישי, וביום ו' לאחר חצות ירחץ לפחות פניו ורגליו ואם גם זה אי אפשר - ירחץ לפחות פניו וידיו.

מצווה לרחוץ בערב שבת בחמין ויכוון להסיר ממנו טומאת ימי החול ולקבל על עצמו קדושת שבת.

(מעובד מתוך מאמר מרדכי-שבת)

פיה פתחה נשים ונפלאות

תמונה שווה אלף מילים

סיפורה הרבנית סימה גץ סיפור על הקדושה הקורנת מתמונתו של הרב זצ"ל שנים רבות אחר מותו. וכך סיפרה: פעם נסעתי לחו"ל, וכפי שקורה לתיירים רבים, כך קרה גם לי והארנק אבד לי ביחד עם הפלאפון. זו צרה צרורה בארץ וזו צרה צרורה כפליים בחו"ל. אין למי לפנות ואין דרך למצוא משהו חילופי. פניתי למשטרה המקומית, הם מילאו טופס ואמרו לי לשכוח מזה, אין להם אפשרות לחפש או למצוא במקום הומה שכזה.

התייאשתי מלמצוא את הארנק והפלאפון. פשוט הרגשתי משותקת ללא כסף וכרטיסי אשראי וללא קשר עם אף אחד. סביבי אנשים דוברים שפה זרה לחלוטין. לא יכולתי אפילו ליצור קשר עם הארץ. מתוך ייאוש חשבתי על אבי ז"ל, שמעון, שנפטר באותה שנה. הוא היה אחיו של הרב זצ"ל. תהיתי אם הוא רואה אותי בצרתי מלמעלה. תמיד כשנקלענו לצרה אבא היה רץ לרב ומפציר בו להתפלל עבורנו.

כעבור יום הגיע אלי אדם למלון ושאל אותי אם איבדתי ארנק ופלאפון. הוא הגיע אלי למלון על-פי כרטיס המפתח. הייתי בהלם. הארנק היה מלא בכסף המזומן וכרטיסי האשראי במקומם! מיד ניקרה בי השאלה מה פתאום הוא עשה את המאמץ הכביר לחפש אותי ולהגיע עד אלי. התברר שהוא פתח את הטלפון וראה שם את התמונה של הרב אליהו זצוק"ל, שהייתה מונחת שם עם תפילת הדרך.

התמונה פעלה עליו כהרף עין הוא הרגיש את הקדושה דרכה. הוא החליט מיד להתיישר בנפשו ולעשות את המעשה הטוב. ואיך הבנתי את זה? כי בסוף כשנפרדנו בהתרגשות רבה, אחרי שהפצרתי בו לקבל בתמורה כסף ולא הסכים, הוא שאל: דרך אגב, מי זה האדם שמופיע בתמונה בפלאפון? אמרתי לו שזה דוד שלי. הוא התפעל ואמר: הוא נראה לי ממש איש קדוש. איש טוב. רציתי שתדעי שגם בארצנו יש אנשים טובים, ולכן אני מחזיר לך את האבידה ללא שום תמורה. (מתוך אביהם של ישראל 8)

רות בת ויקטוריה ז"ל	רות בת ויקטוריה ז"ל	חיים רפאל ז"ל בן דינה הי"ן	פנחס בן מנדל ז"ל	בנימין וידאל בן פרטיאדה ז"ל	לאון בן זוהרה ז"ל	משה בן סולטנה ז"ל	ליאורה בת יונה ז"ל	מרקו בן גימילה ז"ל	יוסי בן שרה פרץ ז"ל	שלמה בן שרה ז"ל	משה קסטיאל בן רחל ז"ל	חנה בת חנושה ז"ל	אשר בן כירה אושרה ז"ל	מרים בת רחל ז"ל